

## רוזנברג, אברהם



אברהם (רוזה), בן קלרה ויצחק, נולד ביום י"ט בתמוז תשי"ג (2.7.1953) בעיר דז' ברומניה. בשנת 1961 עלה עם הוריו לישראל, וסיים את לימודיו היסודיים בבית-הספר "נוה עציון" בירושלים. את לימודיו התיכוניים סיים בבית-הספר "מעלה". רוזה, כפי שכינהו בחיבה בני משפחתו וידידיו, היה ילד סקרן מאוד, עירני, ובעל רצון עצום לדעת ולהבין כל דבר שראו עיניו. תמיד ביקש לדעת מה נמצא מעבר להישג מבטו. יחד עם זאת היה ממושמע וציית להוריו, שידעו היטב לעודד אותו בחיפוש עצמו וזהותו, באמצעות משחקים ופירוק והרכבה של כלים שענינו אותו. רוזה אהב במיוחד טיולים והשתתף עם חבריו בפעולות חברתיות שונות, לרבות צעדות וטיולים בנופי הארץ. הוא השתתף בצעדות גם בהיותו בתנועת "בני-עקיבא", ובמסגרת הגדנ"ע. פעם אחת אף עבר את הגבול באחד מטיוליו, כדי לראות במו עיניו מהו השוני העושה אותנו מדינה כזאת לעומת מדינות אחרות. בכל אשר חשב ובכל אשר עשה, כיוון לטוב ולמועיל. ואמנם הוענקו לו מדליות וציונים על הישגיו לכל אורך דרכו. מעולם לא שקט על שמריו; כמעט מיצה את יכולתו בתנועת "בני-עקיבא" וכבר הלך ל"הפועל", להשתתף במשחקי כדורעף. לא עבר זמן רב והוא הצטרף אל חוג הקליעה במסגרת הגדנ"ע, ובאותו זמן פעל רבות ב"פרלמנט הנוער" והשמיע את דעותיו ברמה. במסגרת "פרלמנט הנוער" אף ערך עצרת הזדהות של תלמידי בתי-הספר התיכוניים עם יהודי סוריה. אך לא רק פעילות חברתית ופעולה משותפת משכו אותו. הוא הקדיש הרבה מזמנו הפנוי לאיסוף ולקטלוג בולים, לקריאה בספרים ולנגינה באקורדיון שלו, וכן אהב גם לרוץ, כדי לשמור על כושרו הגופני. רוזה העריץ במיוחד את כל הקשור בצבא. בכל התצלומים מן הטיולים נראה אוזו בידיו רובה, ורשימת הפרסים והמדליות על הצטיינותו בקליעה היא ארוכה. גם בקורס מפקדי-כיתות, שעבר במסגרת הגדנ"ע, היה חניך מצטיין.

אברהם גויס לצה"ל בראשית אוגוסט 1972 והוצב לחיל השריון. את הטירונות סיים כחניך מצטיין, והיה כולו אחוז צפייה להמשך. גם את הקורס למקצועות הטנק סיים בהצטיינות, ולאחר שהצטיין גם בקורס מפקדי הטנקים – נשאר להדריך חניכים חדשים. הוא לא הזניח את תחומי התעניינותו בגלל הלחץ האובייקטיבי שבחיי הצבא. בכל רגע של פנאי היה מתעמק בתנ"ך, ואף הרחיב את תחומי חומר הקריאה שלו לספרות פילוסופית. כל אותה עת ניהל יומן, שכתב בו את רשמיו ואת חוויותיו בחייו החדשים. הוא היה חייל למופת, בעל כושר מנהיגות טבעי. לאחר

שעשה תקופה מסוימת כמדריך עבר לשרת ביחידת שדה. ביחידתו היה דמות מרכזית ורבים בקשו את חברתו ואת עצתו. בכל מעשיו היה דורש מעצמו שלמות, והיה קרוב אליה תמיד, כשהוא מעלה את הדרישות מעצמו. במלחמת יום הכיפורים השתתף אברהם בקרב באזור פירדן בסיני. ביום י"ב בתשרי תשל"ד (8.10 1973) בעת נסיון לחלק טנק שנפגע, הונחתה אש כבדה על הטנק שלו ועקבותיו אבדו. חודשים ארוכים נחשב לנעדר, אך לימים נמצאה גופתו. הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין בהר הרצל. השאיר אחריו הורים ואחות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל-ראשון.